

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skríbanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitólár sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Népszámlálás és tanulságai.

Nagyjában befejezve a nagy munka! Együtt van már a rengeteg számadat az állam központi statisztikai hivatalában és hónapok szorgos munkája lesz, mely ezt a horribilis anyagot feldolgozza és részletes áttekintésben mutatja be a megszámlált országnak. Azt mondják, hogy a népszámlálás eléggé pontos adatokat szolgáltat, mert a publikum már nem fogadta oly nagy bizalmatlansággal a népszámlálási biztosokat s el tudta őket választani az adóösszeírás bizottságtól. Tiszta s komoly alapossággal összeállított kimutatás lesz tehát arról, hogy miye van Magyarországnak s ebből aztán megállapíthatjuk majd azt is, hogy miye nincsen.

Tartunk tőle, hogy az új nagy statistika nem fog minden tekintetben kedvező adatokkal kedveskedni. Egy inséggel és nyomorúsággal teljes tél kellő közepén számlálták össze az ország vagyonát, pangott az ipar, kereskedelem, gyöngye volt a forgalom s a birtok értéke. Ha nyár derekán, mikor még a legszegényebb embernek is van a körülményekhez

képest fölöslege abból, amit a tejbe apríthat, történt volna meg a népszámlálás, bizonyára kedvezőbb adatokat tüntetne fel a legszegényebb nép vagyoni dolgában. S ezért ne csüggyesszenek bennünket a statisztikának erre vonatkozó számadatai, mert azok minden valószínűség szerint a legeslegminimálisabbak lesznek.

Sokkal inkább tartunk azoktól a kedvezőtlen adatoktól, melyek a kisbirtokok számának csökkenését fogják minden valószínűség szerint hirdetni. Igen, azt hisszük, hogy most kevesebb a kisbirtok Magyarországon, mint tíz esztendővel ezelőtt volt. Elnyelte a nagy birtok, az adó és a gabonauzsora. A nagybirtok, mely mint hitbizomány ledönthetetlen akadály a kisbirtok terjeszkedésének, ellenben minden alkalmat megragad arra, hogy a kisbirtokot magába olvassza. A nagybirtok, mely az ő kitűnő modern gazdasági berendezésével és gépeivel és nagy kvantitások termelésével olyan hatalmas konkurencziát csinál a kisgazdának, mert olcsóbban és gyorsabban tud szállítani mint emez s mert lépést tud tartani a börzék spekulánsaival. Az adó, mely aránylag 25-

ször nagyobb súlylyal nehezedik a parasztbirtokra mint a nagybirtokra, a melynek leszállítását már emberemlékezet óta sürgetik és ígérik. A gabonauzsora, mely ugyanakkor midőn a gazdát égető szükségében kísérgeti, egyuttal megcsalja és kirabolja. És hosszú tizesztendő alatt, mely annyi nagyszabású czélszerű új alkotás-ranyújtott alkalmat, nem változott, sőt rosszabbodott a kisbirtok helyzete. Nem fogunk semmi javulást látni a tíz év előtti népszámlálás és a mostaninak a kisbirtokra vonatkozó adatai között.

Tapasztalni fogjuk azonban a nagybirtok szaporodását s megerősödését.

A kimutatás elé, mely az ország kisiparának és kereskedelmének állapotát tárja majd elénk, sem nézünk rózsás reményekkel eltelten.

A kisipar helyzete, tudja mindenki, határozottan rosszabbodott a gyárak és Ausztria konkurencziája által. Nem egy hajdan virágzó iparágáról még csak említést sem fog tenni a nagystatisztikai kimutatás. Ezek az iparágak eltűntek a föld színéről. Tíz év előtt még csak tengtek valahogy, de a legutóbbi tíz év gazdasági

T Á R C Z A.

A gróf meséje.

(Folytatás és vége.)

A társaság e közben azt akarta, hogy üljön velük az asztalhoz a leány. Ez sehogyssem akart. Emiatt nagy veszekedés támadt, miközben egész nyíltan ígért az egyik ur pénzt a leánynak, ha majd a kávéházi idő után megengedi, hogy meglátogassa. A leány zokogott. Láttam, hogy őszinték a kölyei, hát megszántam. Rendeltem egy üveg pezsgőt, — erre az uraknak nem tellett, — és kijelenttem, hogy rendelék még, de a leánynak az én asztalomhoz kell ülnie. Így történt. A leány odaült s beszélgettünk. Nagyon meg volt rémulve. Hallotta, amint az urak ott az asztalnál megkérdezték, hogy én meddig szoktam maradni, aztán kifőzték, hogy majd megvárják a leányt, aki szerintük buta, — s majd felmennek a lakására.

— Nagy isten, mit tesznek majd velem! Nem maradok egy perczig sem itt.

— Hát mióta van ebben a kávéházban?

— Ma először, nem voltam még soha ilyen helyen.

— Megjegyzem, hogy németül beszélünk. A leány elmondta, hogy bécsi, megszerített hazulról, mert ahhoz akarták kényeszeríteni, akit nem szeret. Az apja postahivatalnok. A mióta eljött, az eladogatott holmijának az árából élt: de végre is elfogyott minden és akkor szállásadónője biztatására üzletbe ment.

— Ha tudtam volna mi vár reám, soha sem jöttem volna ide, — szólt. Ki tudja, mit csinál velem ez a három ember, úgy félek elmenni.

— Majd elkisérem.

Igy is történt. Reggel mikor elmentünk, a leány kijelentette, hogy többé nem jön üzletbe. Elindultunk hazafelé. A három ur nyomunkban. Hallottam, amint kifőzték, hogy ha én nem megyek föl a leányhoz, hát majd felmennek ők.

Kopott külvárosi ház elé értünk. Itt

bizony minden megtörténhetik. Mégis azt mondtam a leánynak, menjen be, majd én várok egy kissé a kapu előtt, addig majd elmennek az üldözők. Alig váltam el azonban a lánytól, a három ur besuhant utánna a kapun. Beléptem én is. Azok éppen a házmesternétől tudakolták, melyik ajtón ment be a leány. A házmesterné éppen felelni akart, amikor fölpatant az ajtó és a leány lépett ki kis batyuval a kezében. Mögötte egy rongyos ruhájú vénasszony, aki mérgesen rikácsolta:

— Nincs tovább hitel, kisasszony. Hozzon egy kis pénzt. Ilyen szép leány, mint maga és ilyen ügyetlen. Pedig csak az utcára kell kilépnie, hogy szerencséje legyen. Pénzt hozzon, anélkül nincs se pénz, se lakás.

A három üldöző diadalmasan mosolygott össze. Én, egy hirtelen gondolatból megkapatva, odaléptem a leányhoz és a karomat nyújtottam neki. Kisieltünk az utcára. Egy darabig szótlanul mentünk, aztán megkérdestem a leányt, hová menjünk.

viharai és válságai elsöpörték őket. Az iparágak, melyek életképesek és okvetlen, mindennapi szükségletet elégítenek ki, rosszul boldogulnak. A gyárak és az osztrák konkurrenzia nem engedik lélekzetvételhez jutni. De kibírván a versenyt, ha hitelünk lenne. Németországban, melynek ötvenszer kifejtettebb gyáripára van, mint Magyarországnak, virágzik a kisipar, mert az állam és a társadalom kezét fogott, hitelt nyújt neki és adó kedvezményekkel és egyéb előnyökkel támogatja.

A kis kereskedelemben pedig hallatlanul egészségtelen konkurrenzia fejlődött ki. A boltok száma a legutolsó népszámlálás óta megduplázódott. Természetesen a csődök száma is. A kiskereskedelmet nem kívülről jövő nyomás rombolja, hanem a verseny határtalan szabadsága.

S aminő gyöngült a kisipar és a kereskedelem, olyan mértékben erősödött a gyáripár és nagykereskedelem.

A népesség szaporodásából keletkező forgalmi és kereskedelmi nagyobbodás hasznát a nagy emberek látják, a tőkének, a nagybirtokosok, a gyárosok s a pénzintézetek. A felsőbb tízezer anyagi megizmosodása — az alsóbb milliók anyagi gyöngülése: ez lesz általánosságban az eredménye a század elején tartott nagy népszámlálásnak.

Megbeesülhetetlen tanulságokkal fog szolgálni e népszámlálás! Forgassuk, tanulmányozzuk majd! Mert az adatok tengeréből tisztán fogjuk látni azt, hogy hol kell és hogyan segíteni. A számok beszélni és inteni fognak!

Hová? Én istenem, hát háová? Én idegen vagyok itt, nincs egy krajezárom sem, nincs háová lennem.

Ránéztem erre a leányra. Az októberi kelő nap sugara rászórta fényét arcára, megaranyozta szőke haját. Tiszta szeméből őszinte ártatlanság sugárzott. Nagyon megsajnáltam.

Hát jöjjön velem. Eljön a háová én akarom.

Tiszta esengő hangon szólt, kiérezett belőle a férfi lovagiasságában való bizalom: Igen!

Fölmentünk lakásomra. A háziasszonyom a kinek mellesleg szólva szabóműhelye volt, nagyon elbámult. Siettem őt megnyugtatni.

Asszonyom vegye pártfogásába ezt a kisasszonyt. Tisztességes leány. Bánjon vele szépen és majd ha hazajövök, beszélünk a többiről.

Isten tudja miért, szinte menekültem hazulról. Csak délután jöttem meg. Alig léptem a szobámba, jött a háziasszonyom. A derék asszony elkezdett magasztalni, hogy milyen szépen jártam el, azután kijelentette, hogy a kisasszony már ott varr a többi leánnyal együtt, pompás munkásnő, nagyszerűen dolgozik. Ellehet itt, ameddig akar, mert egy édes, kedves, jó,

Uj plebánosunk megérkezése.

Ritka az a szeretet, meleg lelkesedés, melylyel Barcs közönsége főtiszt. Huber Gyulát, a baresi róm. kath. hitközség új plebánosát e hó 14-én megérkezésekor fogadta. Valkó Gyula hitközségi alelnök s Körmeny József hitközségi jegyző lelkes felhívására külsőleg is impozans kifejezést adva, ünnepélyes hangulattal várta az egész község, vallás különbség nélkül a zsenialis lelkű papot, kiről hallották hírből, hogy lelke meleg szeretettel dobog minden szép és jóért, kinek szívében a vallásszeretet s hő ima mellett ott honol a bűvös magyar dal, mely meg-meg születve, mint az édes tavaszi fuvalom, szerete száll az országon, bemelegítve a szíveket.

A házakon már a kora reggeli órákban sűrű zászló lengés jelezte a nap jelentőségét, fel volt lobogóva az állomás épülete is, hol a megérkezését várták. Déli fél 12 órakor a hitközség előljáróinak élén hosszú kocsis sorban vonult ki a polgárság az állomáshoz s a nagy sokaság benépesítette a teret. Feszült várakozás közt 25 perc késéssel végre elbukkant a Soposvár-szobbi vasut füstölő kéménye s mindenki igyekezett a megállóhely közelébe jutni. Végre berobogott a vonat s midőn már látható lett a plebános daliás alakja, a nép lelkes éljenzésbe tört ki. Midőn kocsijából kiszállt, előlépett dr. Piszár Antal ügyvéd, ki Barcs község nevében lelkes beszéddel üdvözölte az új plebánost, kinek működését már áldással látja egyházára, mint a társadalom javára. Huber plebános meghatva a szép fogadtatás s dr. Piszár beszéde által, melegen szavakkal mondott köszönetet, jól tudja — ugymond — mi vár reá s tudni fogja kötelességét, hogy azt a nehéz tisztelet, melyre átruházta, mindenkor hiven betöltse. Hangoztatja továbbá beszédében, hogy mint e község plebánosa mindig azon fog lenni, hogy az egyetértés a szeretet a községben előforduló külön-

leány.

Három hónapig volt nálunk a leány. Azalatt többször elbeszélgettem vele. Csöndes és szomorú volt mindig, szüleit siratta, az apját, az anyját, akiket úgy szeretett, s akik szeretetből akarták szerencsétlenné tenni. Ő pedig csak a szívére hallgat, nincs egyebe, abban kell a boldogságot keresnie. Nem akarok többet beszélni a három hónapról. Elég az hozzá, hogy a szép Lizettet megtanultam tisztelni és becsülni. Miatta még az életmódom is megváltozott, nem jártam többé a régi kávéházba, de igenis délelőttöként a varróba.

Egy napon azzal a kijelentéssel lepett meg a leány, hogy haza akar menni azonnal, még holnap reggel kisérjem el. Együtt utaztunk. A kocsiban keveset beszélünk. Ő neki hallgatás közben többször hullani kezdtek a könyvei.

Egyszer megkérdeztem, miért sir?

Siratom magamat, siratom szegény szüleimet, de különösen magamat . . .

Miért?

Nem leszek én boldog soha, soha, érzem, hogy soha . . .

Megérkezünk. Kért, hogy menjünk gyalog ki Hernalsba. Mikor egy csöndes utozásban meutünk, a leány hirtelen megállt. Halovány arccal, remegő kézzel

böző felekezetek között továbbra is fennmaradjon. Hosszabb szép beszédét lelkes éljenzéssel fogadta a nagy közönség s ezután mindnyájan kocsikra ülve, a fellobogózott utcán végig a róm. kath. templomtérre hajtottak, hol leszállva, rövid időmára tért be az új plebános s a nép nagy része.

Banket.

Templom után fényes terítékű banket várt Huber Gyula plebános tiszteletére a „Baresi Olvasókör“ nagy termében, melyen mintegy 90-en vettek részt Barcs polgárai. Ebéd előtt Valkó Gyula hitközségi alelnök bemutatta a jelenvoltakat s azután lakomához ült a társaság. Igazi örömlakoma volt ez, hitközségi életünk új hajnalhasadása 30 hosszú sivar év után. Czigányzene s gyöngyöző bor mellett a szeretet, testvériesség szelleme lengte át a termet. Az első felköszöntőt Valkó Gyula mondta az ünnepelt plebánosra Barcs község előljárósága, hitközsége s tüzoltósága nevében. Utánna Fenyőssy Ödön főszolgabíró, mint a közigazgatási hatóság feje üdvözölte. Felköszöntőjükre melegen szavakkal válaszolt Huber Gyula plebános, beszédében hangoztatva, hogy ő két amulétet hozott szívében magával, mit mindig féltékenyen őriz s ez pedig a vallás és kötelesség. Majd kellemes meglepetésül szellemes gondolatokkal latin felköszöntésben üdvözölte dr. Siklósi Albert orvos Huber plebánost, ki jóleső örömmel köszönte meg azt. Sárközy szolgabíró felköszöntőjében azt mondja többek között, hogy Barcs kath. hitközség közönsége kettőnek köszönheti azt a kiváló szerencsét, hogy ily papot nyertek lelki pásztornak: az egyik báró Hornig Károly veszprémi püspök, a másik gróf Széchenyi Imre, a baresi székesegyház kegyura. Voltak még számos másoktól felköszöntések, a karzaton pedig Boros Mihály zenekara szebbnél szebb nótákat játszott, köztük az ünnepelt, zsenialis lelkű papnak nem egy szép szerzeményét.

mutatott előre.

Ott lakunk.

Kicsiny fehér ház volt, tiszta, mint a hó. A zöld keretes ablakokat patyolat függöny fedte. A ház mellett kert, a falat befutotta a vadszöllő, melynek leveleit már rozsdavörösré füstötte a szél. A leány egy perczig állt, hol reám nézett, hol a csöndes kis lakásra. Azt hittem, fél közelebb menni. De aztán hirtelen elhatározással szinte elszántan nyujtotta a kezét:

Meg kell lennie. Mindennek így kell lennie. Köszönöm, hogy olyan jó volt hozzám, szegény teremteshez. Áldja meg érte a Teremtő, nem fogom soha elfeledni, hogy milyen jó volt hozzám, nem fogom soha elfeledni Önt. Isten önnel . . .

Megszoritotta a kezemet, aztán sirva elfutott, egész a házig. Egy pillanatra megállt a kis rácsos kapu előtt, aztán felszakította és bement.

Én pedig ott maradtam állva. Nézettem, nézettem azt a kis tiszta házat. Szinte magam előtt láttam lakóit is: egy szigorú, de tisztos öreg apát, egy fehér haju öregasszonyt, akik sok sok bánatot szenvedtek az ő egyetlen leányukért, a kik az ő egyetlen kincsüknek csak a boldogságát keresték, ők nem tehetnek róla, ha tévutakon . . . És most? Mi lesz most? . . .

H i r e k.

— **Felolvasás.** Szellemeleg nagyon élvezetet nyújtó estélye volt e hó 12-én este a Barcsi Kerékpár-Egyesületnek, szűkebb, családias körben. Gold Janka kisasszony tartott ugyanis saját szerzeményű felolvasást, melynek tárgya a társadalmi életből van merítve. Ugyanis eleven humorral írja le egy falusi jegyző felfogását, ki a szerző kisasszonynak, (Gold Jankának) egy falusi közönség előtt szánt felolvasást, — melynek czíme „Polgári házasság” volt — össze tévesztette a Próba házassággal, mely tudvalevőleg bohózat, melyet Gerő Károly írt, és Séllyei Sándor a székes főváros azon időkori főkapitányának — a Kossuth kuplé miatti beavatkozása folytán, oly sok tüntetésre adott okot annak idején. A felolvasást nem ismertették tovább, mert azt egész terjedelmében fogjuk közölni lapunk jövő számában a kisasszony engedelmével.

Felolvasás után műsoron kívül a közönség óhajára a jelen volt Demény Albert szinigazgató állt az asztal elé s mint kitűnő recitator mutatta be magát Schakespierrenak a „Velencei kalmár” című színműve egy jelenetében, továbbá Heine „Két granátos”-ában. Ugyancsak a műsoron kívül kellemes meglepetést szereztek még a közönségnek Stern testvér urak, Hugó és Lajos, kik elhozatták fonografjukat, s igen jól mulatva hallgattuk végig a budapesti katonazenekarok játékát, az orpheumok kacagató koupléit, s több más szép kar- és magán dalokat e csodálatos találmány segítségével. A szereplőket hálas tapsal jutalmazta a közönség.

— **Színház.** Demény Albert színtársulata csütörtökön kezdte meg előadásainak sorozatát az „Aranykakas” kitűnő énekes bohózzal, elég telt ház előtt. E darabnál azt láttuk, hogy a társulat jó erővel rendelkezik, a kiosztott szerepeknek becsülettel megfeleltek, az egész játékban megvolt az összhang, egyöntetűség. Körösi Valérka ügyesen játszotta Szikra Julis fogadósnét, játékában meg-

Érdekes volna, ha ott lehetnék, de mit keresnék ott. Örült vágy fogott el, hogy bemenjek abba a házba, de aztán sarkon fordultam és hamar elhagytam a csendes kis utcát és belekerültem a nagyváros zsi-bongó, zajló forgatagába. . .

Évek multak el azóta, sokszor eszembe jutott ez a leány. Épen ez. Afrikában egyszer, mikor a kannibalok le akartak gyilkolni, csodálatosképpen a tűz fényétől távolabb, a sötétben, mintha az ő könyező alakját láttam volna elsuhanni a sivatag homokján. S azóta még többször. A mi nap is, mikor azért dobtam el a kártyát, mert belémszállt az évek előtti vágy, hogy bemenjek abba a kicsi házba, melyben talán, ha én belépek, boldog lett volna mindenki, mindenki, mig így. . .

Tobor Iván elhallgatott.

Nos? mi? — kezdték faggatni.

Nem találtam meg senkit, a kis házat lerombolták, hogy hová lettek, nem tudom. Eltűnt minden, el mint az a pillanat, melyben én nem mentem be abba a kis házba, ahol, ha belépek, boldog lett volna mindenki, mindenki. . .

Nemeskéri Kiss Zoltán.

volt az elevenség. A ravasz, szerelmes fizető pinczér szerepébe jól beleélte magát Kaeskovics Ödön, kit mint jó színészt már régebről ismerünk. Dunay Árpád alakítása is sikerült volt Dachslmayer Nepomuk János gyárosban, jó dialectussal adta a német gyáros magyar kiejtését s gyakran megkacagattatta a közönséget. Klárka naiv szerepében nagyon kedvesnek találtuk Kovács Arankát, de kitűnően játszott Báthory Béla is Müller Ottó szerepében úgy Balogh Árpád sikerülten adta dr. Gyárfás Béla ügyvédet. D. Kovács Cornéla, Somogyi Antal szinte tehetséges tagjai a társulatnak, kikről bizonytalanságunkkal bővebben írhatni, úgy szintén a többi szereplőkről ha már jobban megismerjük őket.

Szombaton e hó 19-én Sulamith, a kitűnő héber daljáték, vasárnap „Öregbiró” énekes népszínmű ujdonság, hétfőn „Prímadonna énekes fővárosi életkép, kedden „Napoleon ösém”, szerdán „Asszony verve jó”, csütörtökön „Gésák” szombaton „Diplomás kisasszonyok” vasárnap „Kurucz fufang” pályadíjnyertes énekes népszínmű ujdonságot adják színre, mind olyan darabok, melyek állandó műsoron vannak a budapesti színházakban. Érdeklődéssel nézünk a társulat további előadásai elé, reméljük, hogy azt a pártfogást, melylyel intelligenciánk a társulatot felkarolta, ki fogják érdemelni.

— **A barcsi ipartestület** 1901. január hó 20-án d. u. 2 órakor a r. k. iskolában tartja 1900-ik évi rendes közgyűlését, melynek tárgyai a következők: 1. A jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldött 2 tag megválasztása: 2. Mult évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása: 3. Az előljáróság évi jelentése: 4. A számvizsgálók jelentése és a felmentvény megadása: 5. 1. elnök 12 előljáró és 3 számvizsgáló választása: 6. Indítványok az alapszabályok 11. §. értelmében.

Álarozos bál. Mint jeleztük is már a „Barcsi Olvasókör” f. évi február hó 2-án saját helyiségében zártkörű bált rendez, mely iránt máris nagy az érdeklődés. Beléptidij személyenkint 2 korona, családjegy 4 K. Kezdeté este 9 órakor. Álarozok éjfélkor leveendőek. Mindazok, kik e mulatságra tévedésből meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, forduljanak e végett Gróf Mihály egyleti jegyző urhoz.

— **A Barcsi Iparos Olvasókör** f. évi február hó 3-án saját helyiségeiben felolvasással egybekötött dal és szavalati estét rendez.

— **Jubiláris ünnepély.** A esokonyai ev. ref. egyházi énekkar 25 évi fennállása alkalmából f. évi január 27-én a casino helyiségében nemzeti és népdalok éneklésével és alkalmi szavalmányok előadásával jubiláris ünnepélyt és zártkörű táncvigalmat rendez. Beléptidij személyenkint 1 K családjegy 3 K. Kezdeté este fél 9 órakor. A mulatság tiszta jóvödelme a felállítandó grf. Széchenyi István és Kossuth Lajos szobrok javára fog fordíttatni.

— **Táncmulatság.** A babócsai ifjuság f. évi január hó 26-án a „Vadem. ber”-hez címzett szálloda nagytermében a szegény iskolás gyermekek felruházására jótékonyezélu táncmulatságot rendez. Beléptijegy személyenkint 1 K családjegy 2 K 40 fill.

— **Táncvigalom.** A babócsai Polgári Olvasókör f. évi február hó 2-án saját pénztára gyarapítására zártkörű táncvigalmat rendez Schvarcz Gyula vendéglőjében. Beléptidij személyenkint 1 kor. családjegy 2 K. 40 fill. Kezdeté este 8 órakor.

— **Jegyzőválasztás.** Csuzi Vince elhunyt körjegyző helyett e hó 80-án lesz meg a választás Babócsán újabb értesülésünk szerint. Előreláthatólag Molvay László jeleuleg komlósi körjegyző lesz egyhangulag megválasztva, ki iránt nagy a nép rokonszenve.

— **Raktár kimutatása** a magyar leszámítól- és pénzváltó-bank barcsi raktárainak. Készlet f. hó 1-én 77673 mm. 1215650 biztosítási érték Beraktárlás f. hó 1-től 15-ig 11179 mm. 162600 biztosítási érték. Összesen 88852 mm. 1378250 biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 1-től 15-ig 15451 mm. 223950 biztosítási érték. Készlet f. hó 15-én 73401 mm. 1154300 biztosítási érték. Részletezés: 36958 mm. buza, 736 mm. rozs, 4516 mm. árpa, 8366 mm. zab, 17810 mm. tengeri, 300 mm. hüvelyesek, 325 mm. liszt, 4390 mm. különféle.

— **A Réthy-féle pemetefü-czukorka** a leghatásosabb szer mindennemű köhögés és rekedtség ellen. Számtalan elismerő nyilatkozat bizonyítja, hogy e kitűnő alkatrészekből készült, kellemes ízű czukorkák kiváló tulajdonságainál fogva a legjobb eredménnyel használtatik. Dobozonkint 60 fillérért kapható mindenütt. Megrendelhető a készítőnél, Réthy Béla gyógyszerárában, B. Csabán is, ki 5 dobozt bérmentve küld 3 koronáért.

Köhögés és rekedtség ellen

biztos hatásuak

KAISER MELL-CZUKORKÁI,

melyről **2650** közjegyzőileg hitelesített elismerő irat is fényesen tanuskodik.

Biztosan és kitűnően hatnak légutak bántalmazásainál, nevezetesen:

légső, tüdőhurut

és ezen szerveknek elnyálkásodásánál.

Egy csomag 20 és 40 fillér.

Kapható:

SCHÖN RICHÁRD gyógyszerárában

Barostelepen.

20-5

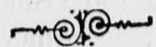
Meghívó.

A „Barcsi sertéshizlaló részvény-társaság“ 1901. évi február 21-én d. e. 11 óra-kor barcstelepi irodahelyiségeiben

XVI. rendes közgyűlését

tartja, melyre a t. cz. részvényesek*) tisztelettel meghívattak.

A részvények az intézet pénztáránál teendők le.

NAPIREND:

1. A szavazatszedő-bizottság választása és két tagnak a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére való kiküldése.
2. Az igazgatóság évi jelentése
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A zármérleg bemutatása s a felmentvény megadása.
5. Határozathozatal a tiszta nyereségnek mikénti felosztása iránt.
6. Alapszabály szerint 4 kisorsolt-, 1 kilépett- s 1 elhalt igazgatósági tag állásának választás utjáni betöltése.
7. Határozathozatal a malomüzem kiterjesztése iránt.
8. Netáni indítványok (17. §. h) pontja.)

Barcstelep, 1901. január 14.

Az igazgatóság.

Zárszámadásaink a közgyűlés előtti 8 ik naptól kezdve intézetünk hivatalában megtekinthetők.

*) 9. §. Minden részvényes, illetőleg meghatalmazottja, ki jogával élni akar, köteles joga alapját képező részvényeit, melyeknek azonban legalább 6 héttel a közgyűlés előtt nevére kell írva lenniök, 5 nappal a közgyűlés megtartása előtt, az e végre megjelölt helyre letenni. E felett igazolási jegy állittatik ki, melyért a letett részvények bármikor visszaadtnak.

17. § h) A részvényesek indítványai csak akkor tárgyalhatók, ha legalább 14 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál írásban benyújtattak.

(Uténnyomat nem díjaztatik.)

Pserhofer J. vértisztító labdaccai

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házigyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s dugulásnak következményei, mint pld. zavar az epekeringésben, májfájdalmak, szélbántalmak, kólika, aranyér stb. stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegénység eseteiben s az ebből származó bajoknál, mint ideges fejfájás, sápkór stb. E vértisztító labdacso nagy előnye, hogy szeliden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacsból áll 21 kr. — 1 tekeres mely 6 doboz 1 frt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bérmentve: 1 tekeres 1 frt. 25 kr. — 2 tekeres 2 frt. 30 kr. — 3 tekeres 3 frt. 35 kr. — 10 tekeres 9 frt. 20 kr.

Használati utasítás mellékelve.

Egyedüli készítő és szétküldési főraktár:

PSERHOFER J. gyógyszerháza

Bécs, I. Singerstrassé 15.

Elterjedtségükénél fogva e labdacso a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak, tehát mindenki csak Pserhofer-féle vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozainak fedelén piros színben „Pserhofer“ kézírása látható.